

Eneren fra Horsens

► Gennemførte ironman med ét ben

Foto: Morten Pape

mhp@hsfo.dk

HORSENS - 41-årige Gert Rune fra Serridslev er et lysende eksempel på, at man kan, hvad man vil.

Som 16-årig fik han amputeret sit ene ben ved lårknoglen. I august gennemførte han, som den første etbenede dansker, en ironman i Copenhagen Challenge 2011.

- Livet er fyldt med udfordringer, og de kommer sjældent på de rette tidspunkter. Men sådan er livet, og det handler om at se mulighederne og ikke begrænsningerne, lyder det fra Gert Rune.

Det lyder let, men vejen til den erkendelse har været lang og kringlet.

I Horsens Folkeblad i dag fortæller Gert Rune om sit liv. Om hvordan han har lært at leve med sit handicap, og hvordan han bruger sin historie til at motivere andre mennesker.

8-9

HORSENS KOMMUNE

▲ Da Gert Rune af gode grunde ikke kan løbe, gennemførte han maratonløbet i sin ironman i denne specielle racerkestol. I samme kegestol vandt han i øvrigt en bronzemedalje i Hamborg i 2009, da han stillede op til sit første maratonløb.

Jernmand med kun ét ben

Tekst: Birgitte Avnesø

ba@hsfo.dk

Foto: Morten Pape

mhp@hsfo.dk

► Som 16-årig mistede han sit ene ben. Som 41-årig gennemførte han en ironman. Livet består af udfordringer - grib dem, lyder budskabet fra Gert Rune

HORSENS - 25.000 tilskuere går nærmest amok, da Gert Rune ræsler ind over mållinjen ved Christi-

ansborgs Slotsplads til Challenge Copenhagen i august 2011.

Jublande bliver han modtaget, selv mangler han ord. Der er ingen tanker i hovedet, kun en helt vidunderlig følelse af at have gjort det næsten umulige; gennemført en ironman med kun ét ben - og det, som den første etbenede i Danmark.

- Det var en fantastisk dag. Jeg var overvældet af alle de følelser, der skyllede gennem min krop, da jeg kom i mål. Det var helt vildt, fortæller 41-årige Gert Rune fra sofaen hjemme i Serridslev, hvor han bor.

Det er et par måneder siden, han velfortjent fik sin medalje for at have gennemført en ironman, der indebærer 3,8 km svømming, 180 km på cykel og et maratonløb på 42 km.

Du har kræft

Medaljen er det synlige bevis på 15 måneders intens forberedelse op til det, der til dato er hans livs største udfordring. Den er også et symbol på, at man kan, hvad man vil - også selvom skæbnen synes at ville det anderledes. Det handler om at tage udfordringerne op. Sådan ser Gert Rune på det.

„Inden jeg fik mit ben amputeret, var der en overlæge, der sagde til mig: Gert, du kommer til at få et normalt liv. Efterfølgende har jeg tænkt meget over det og brugt det som et holdepunkt.“

GERT RUNE

Han er 16 år, da han en dag vil klippe en tånegl og konstaterer, at han ikke kan bøje sit ben ordentligt. Han undrer sig. Endnu mere, da han opdager en stor bule ved knæet.

Lægen sender ham på hospitalet, og nogle uger senere falder dommen: knoglekræft.

- Jeg vidste ikke, hvad det betød. Men det var helt sikkert ikke godt, for mine forældre blev rigtig kedde af det, husker han.

Ugen efter kommer han i kemoterapi. Fire behandlinger à 24 timer med en måneds mellemrum. Kemo-kuren er et helvede for ham. Han kaster op i timevis under de

dognlange kure, men står det igennem. Kun for at få at vide, at kuren ikke har haft den ønskede effekt. Højre ben skal amputeres ved lårknoglen.

- Jeg blev ked af det. Men jeg vidste jo ikke, hvad jeg gik ind til, så jeg så ingen begrænsninger.

Det er en mærkelig fornemmelse at vågne op efter operationen.

- Noget af det første, jeg gjorde, var at løfte dynen for at se. Jeg kunne mærke benet, men det var der jo ikke. Det var svært at forholde sig til som 16-årig, siger Gert Rune. Fire uger efter er han tilbage i skolen, og Gert Rune oplever, at han bliver taget godt imod.

- Tidligere blev jeg nogle gange drillet med, at jeg har briller. En af fordelene ved at have været syg var, at jeg aldrig blev drillet mere.

Olympiske Løge

Med tiden vænner han sig til sine nye livsvilkår. Han får en protese, lærer at gå med den, og livet går videre.

Han passer sin skole. Når han kommer hjem, ser han tv og spiller computer. Efter pres fra sin mor begynder han at gå til svømming - bare for at gøre noget.

- Første gang, jeg skulle i svømmehallen, var modbydelig. Med tøj på havde jeg næsten fået et normalt udseende og gik med to ben. Nu stod jeg her næsten helt nøgen, med kun ét ben og følte, at alle sigtede på mig, fortæller Gert Rune.

Følelsen af at skulle sig ud kommer til at forfølge ham op igennem hans 20'ere. Selvtilliden og selvværdet halter. Han er ikke lige så meget værd som alle andre, fordi han mangler et ben, føler han.

Og her - som etbenet ung mand i svømmehallen for første gang - gør det ondt at vise sig frem.

Men i vandet trives han, og han er god til at svømme. Så god, at han nogle år senere kommer på

◀ - Jeg har kun ét ben, og det er en del af min historie. Selvfølgelig er det trist, men der er ikke noget at gøre ved det. Hvis man vil have mig, må man tage det med, siger Gert Rune.

handicap-landsholdet i svømming. Det bliver til EM, til VM, og kronen på værket er handicap-OL i 1992 i Barcelona.

I Barcelona går det ikke helt efter planerne. Gert Rune bliver nr. 10 ud af 40. I bakspejlet en fornem præstation, men selv føler han, at han kunne have gjort det bedre.

- Det var skuffende. Men jeg fandt ud af, at man altid har et valg. Resultatet var ikke helt tilfredsstillende. Til gengæld fik jeg en supergod oplevelse og en masse gode kammerater. Og man glemmer aldrig, at man har været med til OL...

Pigerne

Han har en evne til se at det positive i tingene. Livets udfordringer er en gave, som vi skal lære af. Udfordringer kommer sjældent på de rigtige tidspunkter. Men det er det, livet handler om, mener Gert Rune.

Efter OL drosler han ned på svømmingen og vender aldrig tilbage til elite-niveau.

I dag ser han svømmingen som noget, der for alvor satte skub i hans personlige udvikling.

- Jeg lærte at acceptere, at jeg ikke er som alle andre. I de år fik jeg en 85 pct. accept af min situation. Men der var jo stadig det med pigerne...

I vandet er han som en fisk, men på landjorden er han genert og hæmmet over for det modsatte køn.

- Det var svært for mig. Et år, at jeg selv skulle acceptere, hvordan jeg så ud. Noget helt andet var, at en anden skulle gøre det. Så jeg havde ikke ret mange kærestere i 20'erne.

Hvad nu

Som 22-årig rejser han til København og tager hul på sit voksenliv.

Uddanner sig til shippingmester i Hamborg nogle år og får hul på det med kærligheden.

„Handicap-OL var stort. Men her var det mig, der kom i mål. Alene med 25.000 mennesker, der gik amok. Det var helt vildt. Det glemmer man ikke sådan lige.“

GERT RUNE - OM FØRTEGENEN, DA HAN KOM I MÅL EFTER SIN IRONMAN

Mens han er i Tyskland, møder han en dansk pige. De flytter sammen i Viborg, da han vender hjem til Danmark.

Forholdet går i stykker efter tre år, og nu begynder nogle turbulente år for Gert Rune.

På jobfronten forsøger han sig som selvstændig ad flere omgange, men det går ikke. Han har perioder som ledig, andre perioder arbejder han på lager. Han etablerer et vikarbureau og uddanner sig til coach.

Hver gang han begynder noget nyt, er det fint, men hurtigt ulmer utilfredsheden. Han er ikke landet på rette hylde. Det nager ham. Det gør ondt.

- For Gert Rune kommer da en coach - og han griber den - da en coach for et par år siden foreslog ham at tage ud og holde foredrag om sit liv.

- Det er jo ikke en hverdags-historie, jeg har. Først får jeg kræft, og den har jeg mit ben. Det er min historie, og den har jeg fortalt i alle mulige sammenhænge, fortæller Gert Rune.

Med sine foredrag når han ud til en bred skare. Både skoleelever, ældre, kommunalt ansatte og virksomheder.

Historien, han fortæller, er den samme - tilpasset publikums alder, baggrund og erfaring - og pointen er klokkeklar.

- Det handler ikke om at undgå udfordringer, men om hvordan vi tackler dem. Ser man mulighe-

der eller begrænsninger foran sig, lyder det.

Inspiration

Og så er vi tilbage ved den ironman, Gert Rune har medalje på, og som udspring af et maratonløb, han gennemførte i Hamborg i april 2009 - i øvrigt i tredjebedste tid.

Det gav ham blod på tanden og næring til en gammel drøm om at gennemføre en ironman.

- Ideen var, at hvis jeg kunne køre et maratonløb, kunne jeg også lave en ironman. Det startede som en personlig udfordring, men efterhånden som jeg fortalte om det her vanvittige projekt, erfarede

jeg, at folk syntes, at det var helt vildt. At det umuligt kunne lade sig gøre. Så hurtigt blev det større end mig. Jeg fandt ud af, at andre kunne bruge det til inspiration og fulgte min træning på Facebook og på internettet, fortæller Gert Rune, der undervejs blev noget presset af, at han ikke kunne finde en cykel, han kunne cykle på med ét ben.

Hvad gør man så? Gert Rune designede sin egen cykel, fik den lavet og kom i gang med cykeltræning seks måneder før løbet.

Resten er historie. Han gennemførte et maratonløb, kunne jeg også minuter i forhold til den plan, han havde lagt for sin ironman.

Hvis bare man har et mål med det, man gør, så lykkes det. For Gert Rune var målet at stille sig selv en næsten umulig opgave og fuldføre. Det synlige bevis er den medalje, der pryder et køkken-skab.

- Hvis min hjerne ikke ved, hvorfor jeg gør noget, lykkes det ikke. Men hvis svaret på spørgsmålet: „Hvorfor skal jeg gøre det?“ er klart nok, gennemfører man. Så når man sit mål. Motivation er nøgleordet for det at have nogle

„Det var vildt frustrerende, at jeg ikke vidste, hvad jeg skulle med mit liv. Jobbet på lageret var intetsigende. Jeg bidrog ikke til, at verden ændrede sig.“

GERT RUNE

mål og overkomme de forhindringer, man møder undervejs.

Kvinderne

I dag er han landet på rette hylde. Han drøner land og rige rundt og holder foredrag - det er det, han lever af. Han har endnu ikke sat sig et nyt mål for, hvad næste udfordring skal være, men det kommer.

Eneste savn i Gert Runes liv er en kvinde, en familie.

Han er kommet sig over følelsen af mindreværd.

- Det kan godt være, at der har været kvinder, der ikke har kunnet leve med, at jeg manglede et ben. Men fra jeg kom i 30'erne og blev mere moden, har jeg ikke følt mig afvist på samme måde, som jeg gjorde før. Det kan godt være, at nogle kvinder vælger mig fra pga. mit handicap, men det kan jeg ikke gøre noget ved. Det er nu en gang min historie. Det er mig.

▲ Normalt er Gert Rune ikke typen, der får lavet tatoveringer. Men denne her - det synlige bevis på, at han har gennemført en ironman - bærer han med stolthed.

► Gert Rune er født op opvokset i Ribe. Han flyttede til Serridslev i 2009.